

—GREECE BEHAVIN VERY PROUD

|| Αμαλία Γ. Κακίση
Υπεύθυνη Αρχείου Βρετανικής Σχολής Αθηνών

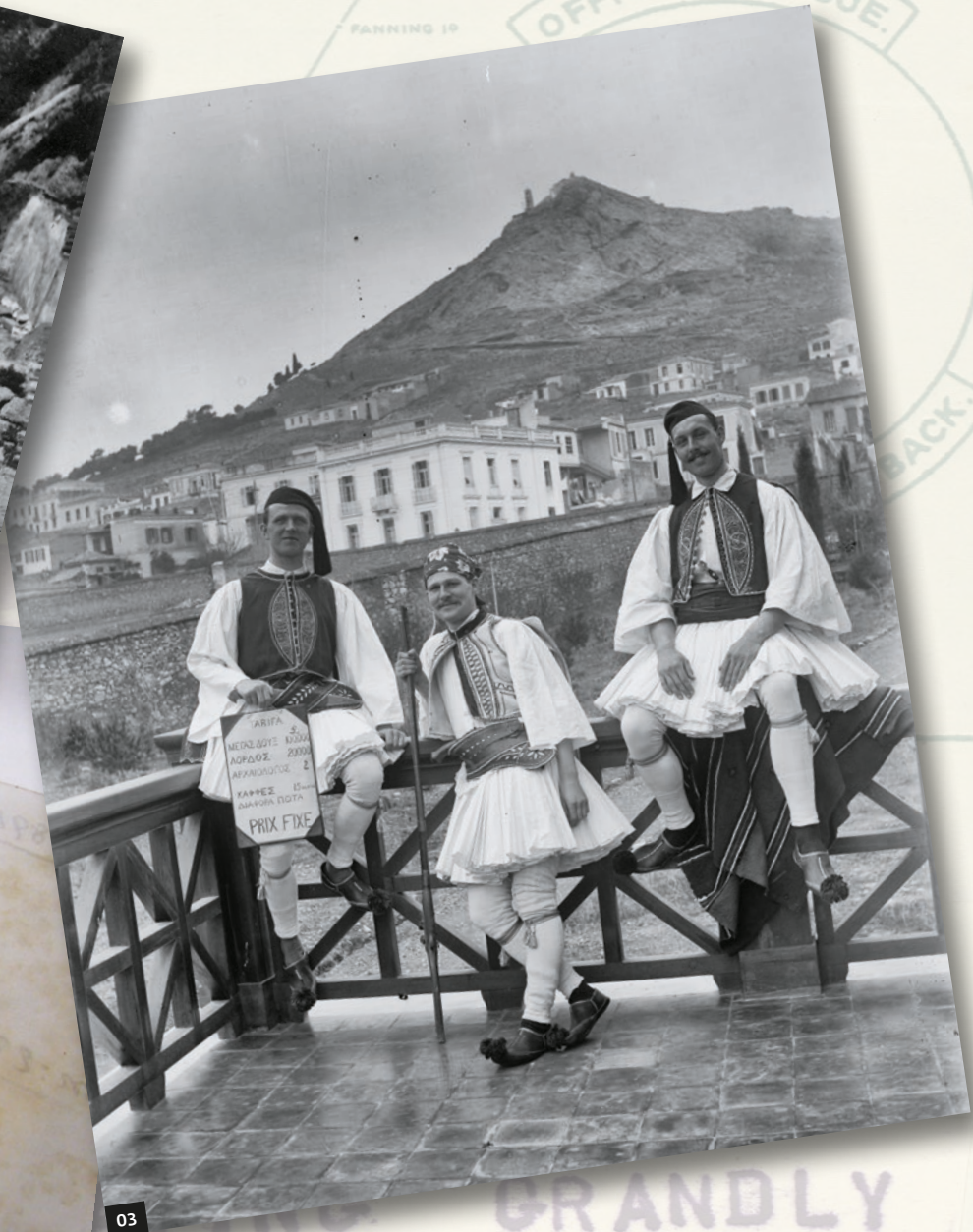

—Το Αρχείο της Βρετανικής Σχολής Αθηνών

G GRANDLY— OF CRETE—

02

03

04

ΤΟ ΑΡΧΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟ ΑΠΟΘΕΤΗΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ έγγραφα της Βρετανικής Σχολής Αθηνών (ΒΣΑ) και τεκμηριώνει την πλούσια ιστορία και το ευρύ φάσμα των δραστηριοτήτων της από την ίδρυσή της το 1886 μέχρι σήμερα. Στα πρώτα χρόνια της Σχολής, το αρχείο και οι φωτογραφικές συλλογές φυλάσσονταν στη Βιβλιοθήκη της, κατ' αρχήν υπό την επίβλεψη του Υποδιευθυντή, ο οποίος ήταν και Βιβλιοθηκονόμος. Χρόνια αργότερα, όταν η Σχολή είχε επεκταθεί σημαντικά, την επίβλεψη ανέλαβε ο Βιβλιοθηκονόμος — θέση ανεξάρτητη πλέον από αυτή του Υποδιευθυντή. Η Αίθουσα του Αρχείου χτίστηκε το 1986 ως μέρος της επέκτασης της Βιβλιοθήκης και ο πρώτος Αρχειονόμος διορίστηκε επίσημα το 1997.

Οι συλλογές που φυλάσσονται στο Αρχείο αντικατοπτρίζουν την ιστορία της διοίκησης της Βρετανικής Σχολής Αθηνών, των ερευνών πεδίου, των μελών της, καθώς και άλλων Βρετανών περιηγητών και φιλελλήνων που ταξίδεψαν στην Ανατολική Μεσόγειο πριν από την ίδρυσή της. Οι κύριες συλλογές εμπίπτουν στις ακόλουθες κατηγορίες: Διοικητικά Αρχεία, Ανασκαφικά Αρχεία, Προσωπικά Αρχεία και Φωτογραφικά Αρχεία, αλλά, επιπλέον, υπάρχουν μοναδικές συλλογές που είναι αυτόνομες, όπως το Byzantine Research Fund (BRF) και η Συλλογή από την Έκθεση του 1936.

ΤΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ

Τα Διοικητικά Αρχεία περιέχουν όλα τα επίσημα έγγραφα για τη δραστηριότητα της Βρετανικής Σχολής Αθηνών, τόσο στα γραφεία της στο Λονδίνο και την Αθήνα, όσο και στο παράρτημά της στην Κνωσό. Περιέχουν αλληλογραφία και άλλα επίσημα έγγραφα από τον Διευθυντή, τον Γραμματέα στο Λονδίνο, τον Πρόεδρο και τον Ταμιά, το Διοικητικό Συμβούλιο και όλες τις Επιτροπές του, το Ερευνητικό Κέντρο Κνωσού και το Εργαστήριο Marc & Ismene Fitch, καθώς και από μέλη της Σχολής. Η συγκρότηση και η εξέλιξη της Βρετανικής Σχολής Αθηνών εντοπίζονται μέσα σε αυτά τα αρχεία.

ΤΑ ΑΝΑΣΚΑΦΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ

Τα Ανασκαφικά Αρχεία περιλαμβάνουν την τεκμηρίωση των ερευνών πεδίου της Βρετανικής Σχολής Αθηνών, ειδικότερα των μακροχρόνιων ερευνών, όπως στην Κνωσό, στο Παλαίκαстро (Ανατολική Κρήτη), στο Λευκαντί (Εύβοια), στη Σπάρτη (Λακωνία), στη Φυλακωπή (Μίλος) και στην Ιθάκη, καθώς και το σημαντικό έργο που έγινε στις Μυκίνες, στον Εμπορείο (Χίος), στη Θερμιά (Λέσβος), στην Περαχώρα και σε προϊστορικές θέσεις στη Θεσσαλία και τη Μακεδονία.

Η Κνωσός είναι σήμερα μια από τις κορυφαίες θέσεις όπου η Βρετανική Σχολή Αθηνών συνεχίζει το έργο της. Ο Sir Arthur Evans μεταβίβασε, τη δεκαετία του 1930, την έκταση και, τελικά, τη διοίκηση της Κνωσού στη Βρετανική Σχολή και έκτοτε ο διορισμένος Επιμελητής στην Κνωσό επιβλέπει τις δραστηριότητες της Σχολής εκεί, μετά και την παραχώρηση της θέσης από τη Βρετανική Σχολή στο ελληνικό κράτος το 1954. Τα περισσότερα από τα έγγραφα στα Ανασκαφικά Αρχεία της Κνωσού, που φυλάσσονται στο Αρχείο της Σχολής, χρονολογούνται μετά την επίσημη πρόσληψη, το 1930, του John Pendlebury ως Επιμελητή της Κνωσού, σε αντικατάσταση του Επιμελητή του Evans, Duncan Mackenzie. Παλαι-

05

01

Η πόλη και το Κάστρο της Λιβαδειάς, 1890 (BRF WI. C-49).

02

Ανασκαφές της ΒΣΑ στην Περαχώρα τη δεκαετία του 1930, με επικεφαλής τον Humfry Payne (BSA Payne Collection, Perachora, C648).

03

Μέλη της ΒΣΑ φορώντας φουστάνελα στη Βεράντα Finlay (BSA SPHS 01/1694.4174).

04

Σελίδες με πεπλεγμένα λουλούδια από το ημερολόγιο της Irene Noel, όταν ήταν νέα (Noel-Baker Family Papers).

05

Χειρόγραφο σημείωμα για την ανέγερση της ΒΣΑ από τον Richard C. Jebb, συνιδρυτή της Σχολής, από το συμβόλαιο που υπέγραψε η ΒΣΑ για το ακίνητο τον Νοέμβριο του 1884 (BSA Corporate Records/Jebb/028a).

06

Φωτογραφία του Upper House, του πρώτου κτιρίου της ΒΣΑ που σχεδίασε ο Francis C. Penrose, το 1889-1890 (Byzantine Research Fund Archive).

07

Διοικητικά Αρχεία της ΒΣΑ στις αυθεντικές θήκες τους.

08

Η Sylvia Benton ανασκάπτει στο Σπήλαιο Πόλις της Ιθάκης (Sylvia Benton Personal Papers).

09

Ο Frederick Hasluck, Υποδιευθυντής και Βιβλιοθηκονόμος της ΒΣΑ, περ. 1908 (BSA SPHS 01/2354.6266).

10

Γενική άποψη της πεδιάδας με την ακρόπολη του Καστριού, κατά τη διάρκεια των ανασκαφών στο Παλαίκαстро. Στο βάθος διακρίνονται οι εργάτες, 1902-1906 (BSA SPHS 01/2399.6425).

11

Τομέας III προς τα δυτικά κατά τις ανασκαφές στη Φυλακωπή της Μήλου, 1896-1899 (BSA SPHS 01/1605.4077).

12

14

15

13

12

Η οικογένεια Noel στο Αχμέταγα, το κτήμα τους στην Εύβοια (Noel-Baker Family Papers).

13

Ο John Pendlebury στα σκαλιά της ΒΣΑ, περ. 1928 (John Pendlebury Family Papers, PEN/7/1/1/248).

14

Από αριστερά: Lillian Chandler (μετέπειτα Batey), Winifred Lamb και Mary A.B. Herford (μετέπειτα Brauholtz). Οι πρώτες γυναίκες φοιτήτριες που διέμεναν στον ξενώνα της ΒΣΑ. Έως τον χειμώνα του 1920 στον ξενώνα απαγορευόταν η διαμονή γυναικών (Winifred Lamb

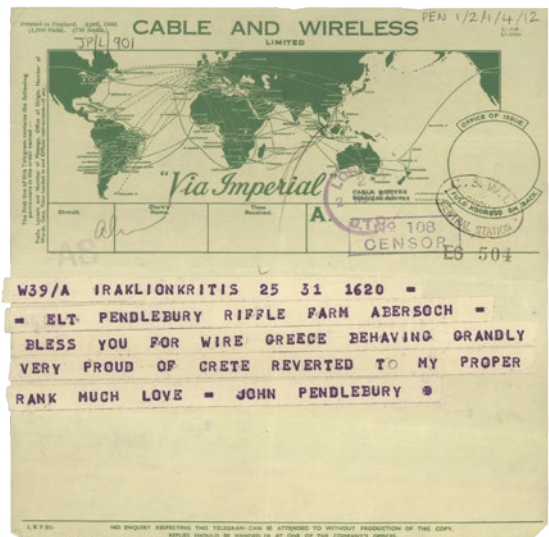
Personal Papers, LAM 3/1/3/29).

15

Σχέδιο γυναίκας από τη Μύκονο από το σημειωματάριο του Keppel Craven (Keppel Craven Papers, CRAV 4536).

16

Τηλεγράφημα του John Pendlebury προς την οικογένειά του, όταν η Ελλάδα ενεπλάκη στον Β΄ Π.Π. Ο Pendlebury ήταν ένας από τους πολλούς αρχαιολόγους που έγιναν κατάσκοποι για τη Βρετανία στον πόλεμο. Σκοτώθηκε στη Μάχη της Κρήτης στις 21 Μαΐου 1941 (John Pendlebury Family Papers, PEN/1/2/1/4/12).

16

ότερα ανασκαφικά αρχεία από έρευνες στην Κνωσό, υπό τη διεύθυνση του Evans, φυλάσσονται στο Μουσείο Ashmolean της Οξφόρδης. Τα Ανασκαφικά Αρχεία της Κνωσού στη ΒΣΑ τεκμηριώνουν τις πολλές σωστικές ανασκαφές που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του 1930 και του 1950, καθώς και τις μεγαλύτερες ανασκαφές το διάστημα 1960–1970, όπως το Βόρειο Νεκροταφείο της Κνωσού που ανασκάφηκε από τους Nicholas Coldstream και Hector Catling και η Ανεξερεύνητη Οικία που ανασκάφηκε από τους Hugh Sackett και Mervyn Popham.

Άλλα μακροχρόνια προγράμματα της Βρετανικής Σχολής που εκπροσωπούνται στο Αρχείο περιλαμβάνουν τη Σπάρτη, το Παλαίκαστρο και τη Φυλακωπή — όλα αυτά ξεκίνησαν στο τέλος του 19ου αιώνα. Η αρχή έγινε με τη Φυλακωπή με την πρώτη αποστολή να λαμβάνει χώρα το 1896–1899 υπό τη διεύθυνση των Cecil Harcourt Smith και Robert Carr Bosanquet, με υπεύθυνο πεδίου τον Duncan Mackenzie, ο οποίος στη συνέχεια πήγε στην Κνωσό για να συνεργαστεί με τον Evans. Μεταγενέστερες έρευνες στη Φυλακωπή ακολούθησαν το 1911–1913, υπό τη διεύθυνση των Richard Dawkins και John Percival Droop, και τέλος μεταξύ 1974 και 1978 από τον Colin Renfrew, κατά τη διάρκεια των ερευνών του στις Κυκλάδες. Τα αρχεία των ανασκαφών όλων αυτών των αποστολών βρίσκονται τώρα στο Αρχείο της Βρετανικής Σχολής Αθηνών.

Ακολούθησαν οι ανασκαφές στο Παλαίκαστρο από το 1902 έως το 1906, υπό τη διεύθυνση του Robert Carr Bosanquet, κατά τις οποίες η ομάδα της Βρετανικής Σχολής αποκάλυψε έναν μινωικό οικισμό. Υπό τη διεύθυνση του Hugh Sackett, οι ανασκαφές διευρύνθηκαν τη δεκαετία του 1960 και στη συνέχεια επεκτάθηκαν εκ νέου τη δεκαετία του 1980, φέρνοντας στο φως άλλο ένα σημαντικό τμήμα του οικισμού στο οποίο αποκαλύφθηκε ο Κούρος του Παλαίκαστρου.

Αμέσως μετά το Παλαίκαστρο, η Βρετανική Σχολή ξεκίνησε ανασκαφές στη Λακωνία με την πρώτη αποστολή στη Σπάρτη να λαμβάνει χώρα από το 1906 έως το 1910 υπό τη διεύθυνση των Robert Carr Bosanquet και Richard Dawkins. Εκείνη την εποχή αποκαλύφθηκαν πολλά από τα σημαντικά μνημεία της ακρόπολης, καθώς και το Ιερό της Ορθίας Αρτέμιδος και το Μενελάειον. Η Βρετανική Σχολή συνέχισε τις έρευνες της στην ακρόπολη και ιδιαίτερα στο θέατρο της Σπάρτης τη δεκαετία του 1920, υπό τη διεύθυνση του Arthur Woodward, μαζί με τους ειδικούς ερευνητές Winifred Lamb και William Cuttle. Οι έρευνες στο θέατρο θα συνεχιστούν τη δεκαετία του 1990 από τους Geoffrey Waywell και John Wilkes και από την Catherine Morgan το 2008. Η Βασιλική της ακρόπολης, την οποία ο Cuttle ανέσκαψε για πρώτη φορά στη δεκαετία του 1920, εξερευνήθηκε περαιτέρω από τη Rebecca Sweetman το 2000, στο πλαίσιο του Sparta Basilica Project.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ

Τα Προσωπικά Αρχεία περιέχουν συλλογές μελών της Σχολής αλλά και αρχαιολόγων και φιλελλίνων που επισκέφθηκαν την Ελλάδα πριν από την ίδρυση της Βρετανικής Σχολής Αθηνών.

Το Αρχείο του George Finlay είναι μια από τις μεγαλύτερες συλλογές αυτού του είδους στο Αρχείο της Σχολής. Η δωρεά του Finlay Estate αποτέλεσε το θεμέλιο για τις συλλογές στη Βιβλιοθήκη, το Αρχείο και το Μουσείο της Σχολής. Αρχικά,

όταν το υλικό δωρήθηκε στη Σχολή το 1899, τα βιβλία και τα έγγραφα του George Finlay ταξινομήθηκαν ως μέρος της Βιβλιοθήκης. Το αρχειακό υλικό οργανώθηκε ανεξάρτητα, με τη μορφή του Αρχείου του George Finlay, το 1960–1970 από τη βυζαντινολόγο, Καθηγήτρια Joan Hussey, και περιλαμβάνει πρωτότυπα έγγραφα σχετικά με τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας του 1821 και τη συγκρότηση του Νέου Ελληνικού Κράτους, καθώς ο Finlay συμμετείχε και στα δύο ιστορικά γεγονότα. Περιέχουν επίσης τα πρωτότυπα χειρόγραφα των βιβλίων του για την ελληνική ιστορία και τις μελέτες του για τις αρχαιότητες. Στο Αρχείο του Finlay περιλαμβάνονται τα έγγραφα του Captain Frank Abney Hastings, τον οποίο ο Finlay συναναστράφηκε κατά τη διάρκεια του Αγώνα της Ανεξαρτησίας στο πλοίο του «Καρτερία», τα ημερολόγια του πατέρα του John Finlay και τα ημερολόγια του Ελληνοαμερικανού φιλέλληνα George Jarvis.

Το Αρχείο του Finlay δεν είναι μόνο μία από τις πρώτες συλλογές εγγράφων που κατατέθηκαν στη Σχολή, αλλά και η αρχή για το Τμήμα Νεοελληνικών Σπουδών των Προσωπικών Αρχείων στη ΒΣΑ. Οι επόμενες συλλογές που προστέθηκαν πρόσφατα σε αυτήν την ενότητα περιλαμβάνουν τα οικογενειακά αρχεία Noel–Baker και το αρχείο των Michael και Άβρα Ward.

Τα Οικογενειακά Αρχεία Noel–Baker είναι μια εκτεταμένη συλλογή από ημερολόγια, επιστολές, σημειωματάρια, φωτογραφίες και χειρόγραφα μελών της οικογένειας Noel–Baker από τη δεκαετία του 1830 έως τη δεκαετία του 1980. Η ιστορία των Noel–Baker στο Αχμέταγα της Εύβοιας ξεκίνησε με τον Edward Noel, εξάδελφο της Lady Byron, ο οποίος έφτασε στην Ελλάδα το 1832 συνοδευόμενος από έναν φίλο του, τον Frederick von Fellenberg. Οι δύο άνδρες ταξίδεψαν στην Ελλάδα προκειμένου να διερευνήσουν τις δυνατότητες που υπήρχαν για εγκατάσταση στη χώρα και για την ίδρυση σχολείου αγροτικής εκπαίδευσης. Ο Edward Noel αγόρασε ένα μεγάλο κτήμα (Αχμέταγα) στο νησί της Εύβοιας όπου και εγκαταστάθηκε. Παντρεύτηκε τη Francis Doyle (1820–1845) και μαζί ξεκίνησαν μια νέα ζωή στην Ελλάδα.

Μεγάλης ιστορικής αξίας στη συλλογή είναι η εκτενής αλληλογραφία του Edward Noel με τον ιστορικό George Finlay και την κόρη του Noel, Alice Mary (1843–1927), και τα έγγραφα για το σημαντικό ελληνοβρετανικό διπλωματικό επεισόδιο, με τις δολοφονίες στο Δήλεσι/Μαραθώνα το 1870. Επιπλέον, τα έγγραφα της Irene Noel–Baker (1878–1956), η οποία κληρονόμησε το κτήμα Αχμέταγα το 1919 μετά τον θάνατο του πατέρα της, του συζύγου της Philip Noel–Baker (1889–1982), Βρετανού βουλευτή και κατόχου βραβείου Νόμπελ Ειρήνης το 1959, και του γιου τους, Francis Noel–Baker (1920–2009). Εκτός από τη διεύθυνση του κτήματος Αχμέταγα, η Irene υπηρέτησε ως νοσοκόμα σε νοσοκομείο πεδίου (Friends Ambulance Unit) στον Βρετανικό Ερυθρό Σταυρό στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και βοήθησε στις προσπάθειες ανακούφισης των προσφύγων από τη Μ. Ασία τη δεκαετία του 1920 και μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο Francis, ο οποίος υπηρέτησε στον Βρετανικό Στρατό κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ήταν επίσης Βρετανός βουλευτής.

Το Αρχείο των Michael and Avra Ward αποτελείται σε μεγάλο βαθμό από αλληλογραφία 80 ετών μεταξύ των μελών της

17

Χάλκινη ασπίδα από τον ναό του Δικταίου Διός, Παλαίκαстро, Ανατολική Κρήτη (1936 EXH 100).

18

Χάντρες από καρνεόλη, αμέθυστο, φαγεντιανή και γυαλί (1600–1400 π.Χ.), από τους Τάφους 518 και 529,

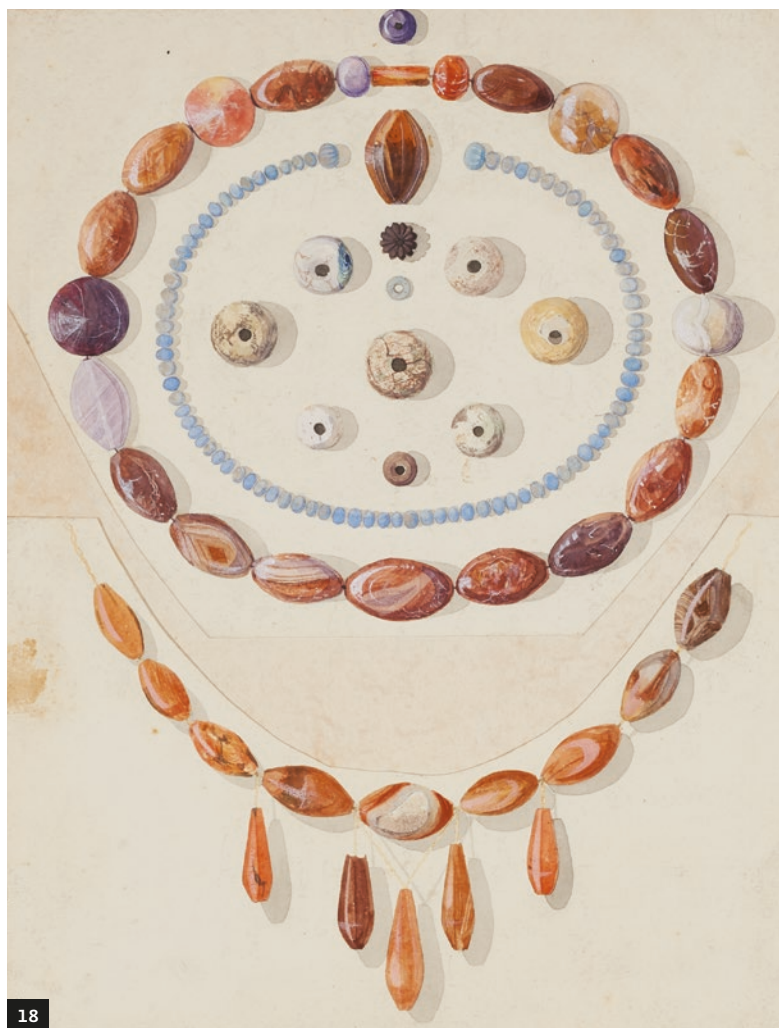
Ύστερη Ελλαδική Ι και ΙΙ, Μυκήνες (1936 EXH 116b_ MYC 3/3/10/02).

19

Αποψη της έκθεσης του 1936 στο Burlington House του Λονδίνου (BSA SPHS 01/6839.C6848).

17

18

οικογένειας Ward, των φίλων τους και των επιχειρηματικών συνεργατών τους. Η συλλογή περιλαμβάνει επίσης σημειώσεις από έρευνες, χειρόγραφα, φωτογραφίες, χάρτες και ταξιδιωτικά εφίμερα, που ανήκουν στον Michael και την Αύρα. Οι εμπειρίες του Michael στην Ελλάδα ως Στελέχους Ειδικών Επιχειρήσεων (SOE) κατά τη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου τεκμηριώνονται επίσης μέσα από χειρόγραφα, στρατιωτικά διακριτικά και ημερολόγια εν καιρώ πολέμου.

Στους πρώτους ταξιδιώτες που εκπροσωπούνται στα Προσωπικά Αρχεία συγκαταλέγονται ο Sir William Gell (1777–1836), με έξι σημειωματάρια που πιθανότατα δημιουργήθηκαν μεταξύ 1801 και 1810 ενώ ταξίδευε με τον Edward Dodwell στην Ελλάδα και τη Μικρά Ασία, και ο συνάδελφος και στενός φίλος του, Keppel Craven (1779–1851), που ταξίδευε ταυτόχρονα σε αυτήν την περιοχή.

Αρκετοί αρχαιολόγοι που συνδέονται με τη Σχολή, όπως οι John Pendlebury, Vincent Desborough, Winifred Lamb, Sylvia Benton, Vronwy Hankey, Humfry Payne, A.H.S. (Peter) Megaw, Mark Cameron, L. Hugh Sackett, Nicholas Coldstream, Hector Catling, Colin Renfrew και πιο πρόσφατα ο Sinclair Hood, εκπροσωπούνται στα Προσωπικά Αρχεία. Το υλικό από αυτά προσθέτει μια άλλη διάσταση στις προσωπικότητες των αρχαιολόγων, πέρα από εκείνες που αποκαλύπτουν τα αρχεία των ανασκαφών τους.

Το Οικογενειακό Αρχείο του John Pendlebury είναι μια από τις πιο πλούσιες συλλογές, καθώς περιέχει υλικό από τη νεότητά του μέχρι και μετά τον θάνατό του στη Μάχη της Κρήτης το 1941. Συγκεντρώθηκε από τη σύζυγό του, Hilda, και άλλα μέλη της οικογένειάς του και δωρήθηκε στη Σχολή από την κόρη του Joan τη δεκαετία του 1980. Η συλλογή καταγράφει κυρίως την παιδική ηλικία του John Pendlebury και περιλαμβάνει: επιστολές προς τους γονείς του που εστάλησαν από οικοτροφεία, το αρχαιολογικό έργο και τα ταξίδια του John και της Hilda που αποτελούνται από πολλά ταξιδιωτικά ημερολόγια, φωτογραφικά άλμπουμ και επιστολές, καθώς και τεκμηρίωση της οικογενειακής τους ζωής με τα παιδιά τους, David και Joan. Περιλαμβάνει επίσης υλικό που σχετίζεται με την προσπάθεια της Hilda Pendlebury να προσδιορίσει τις συνθήκες θανάτου του John κατά τη Μάχη της Κρήτης το 1941 και με εκδηλώσεις μνήμης που έγιναν προς τιμήν του μετά τον πόλεμο.

Η Winifred Lamb ήταν μια από τις πρώτες γυναίκες μέλη της Βρετανικής Σχολής που της επιτράπηκε να ζήσει στον ξενώνα της Σχολής. Αφού ξεκίνησε τη σταδιοδρομία της ως Επιμελήτρια Ελληνικής και Ρωμαϊκής Αρχαιότητας στο Μουσείο Fitzwilliam του Κέιμπριτζ, ήρθε στη Σχολή και εργάστηκε σε διάφορες θέσεις στην Ελλάδα και αργότερα στην Τουρκία. Η συλλογή της περιέχει επιστολές, ένα ταξιδιωτικό

19

ημερολόγιο, δοκίμια, ανάτυπα, φωτογραφίες και άλμπουμ φωτογραφιών που δημιούργησε η ίδια, κυρίως κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Ελλάδα, το διάστημα 1920–1930. Αυτά σχετίζονται με τα ταξίδια και τις ανασκαφές της σε ελληνικές θέσεις, όπως η Θερμή στο νησί της Λέσβου, η Σπάρτη και οι Μυκίνες, και τουρκικές θέσεις, όπως η Kusurra. Περιλαμβάνει επίσης περιγραφές του διαστήματος που παρέμεινε στη Σχολή, της ελληνικής ζωής και σημαντικά γεγονότα αυτής της περιόδου.

Ο Humfry Payne, μαθητής του ιστορικού τέχνης John Beazley, ήρθε στην Ελλάδα από το Ashmolean της Οξφόρδης το 1927. Ανελίχθηκε γρήγορα και έγινε διευθυντής της Βρετανικής Σχολής το 1929, κάνοντας ανασκαφές στην Κρήτη και στη συνέχεια στην Περαχώρα. Η συλλογή καλύπτει κυρίως τα χρόνια της έρευνάς του από το 1924 έως τον πρόωρο θάνατό του από μόλυνση το 1936. Περιέχει αλληλογραφία, σχέδια και σκίτσα, φωτογραφίες, αρνητικά, μεταγραφές και προσχέδια εργασιών που σχετίζονται με την αρχαιολογική του έρευνα και δημοσιεύσεις. Τα έγγραφα τοποθετούνται χρονικά πριν και κατά τη διάρκεια της θητείας του ως διευθυντή της Σχολής. Αξιοσημείωτα αντικείμενα μεταξύ της συλλογής είναι τα σχέδια του Payne για το έργο *Νεκροκορίνθια* και οι φωτογραφίες που χρησιμοποιήθηκαν στην έκδοση *Αρχαϊκή Μαρμάρινη Πλαστική από την Ακρόπολη*.

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

Το Φωτογραφικό Αρχείο της Βρετανικής Σχολής, που στεγάζεται στην αίθουσα Φωτογραφικού Αρχείου Father Edward Bader, περιλαμβάνει περίπου 10.000 φιλμ και γυάλινα αρνητικά, γυάλινες διαφάνειες και εκτυπώσεις, μεταξύ των οποίων υπάρχει ένα τμήμα της συλλογής αρνητικών της Εταιρείας για την Προώθηση των Ελληνικών Σπουδών (Society for the Promotion of Hellenic Studies – SPHS) που δωρήθηκε στη Βρετανική Σχολή το 2003 (γνωστή σήμερα ως BSA–SPHS Image Collection), φωτογραφίες των χώρων της Σχολής και από τις έρευνες της Σχολής, φωτογραφικά άλμπουμ που αποτελούν δωρεές μελών της και τα αρνητικά από τη συλλογή Payne/Mackworth–Young.

Η συλλογή BSA–SPHS Image Collection είναι μέρος της πρωτότυπης φωτογραφικής συλλογής του Society for the Promotion of Hellenic Studies που δημιουργήθηκε στο Λονδίνο με τη δωρεά φωτογραφιών μεταξύ 1891 και 1967. Περιέχει αρνητικά, σε γυαλί και φιλμ διαφόρων μεγεθών, φωτογραφικές εκτυπώσεις και γυάλινες διαφάνειες.

Η ΣΥΛΛΟΓΗ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΤΟΥ 1936

Η Βρετανική Σχολή Αθηνών γιόρτασε το 1936 την 50ή επέτειό της με μια μεγάλη δημόσια έκθεση στο Burlington House στη Βασιλική Ακαδημία Τεχνών του Λονδίνου. Η έκθεση «British

20

Άποψη του Μυστρά
από τη Μητρόπολη, 1890
(BRF/02/01/14/031).

21

Σχέδιο που απεικονίζει
το ψηφιδωτό του βόρειου
εσωτερικού κλίτους του Κύκλου
της Παναγίας στον Άγιο Δημήτριο
της Θεσσαλονίκης το 1909,
προτού καταστραφεί από τη
Μεγάλη Πυρκαγιά του 1917
(BRF/01/01/07/309).

22

Φωτογραφία που απεικονίζει
το βόρειο εσωτερικό κλίτος
(κίονας 5) και τη διακόσμηση
με ψηφιδωτά της εικόνας 21
(BRF/02/01/07/212)

23

Άποψη της Θεσσαλονίκης
από τον μιναρέ της Αγίας Σοφίας,
Οκτώβριος 1890
(BRF/02/01/07/286).

24

Εσωτερική άποψη του κλίτους
προς τα ανατολικά, Άγιος
Δημήτριος, Θεσσαλονίκη, 1922,
μετά τη Μεγάλη Πυρκαγιά
(BRF/02/01/07/250).

Archaeological Discoveries in Greece and Crete 1886–1936» περιλάμβανε ένα ειδικό τμήμα αφιερωμένο στον μινωικό πολιτισμό που σχετιζόταν με τα ευρήματα στην Κνωσό από τον Sir Arthur Evans καθώς και με τις ανασκαφές της Σχολής στη Φυλακωπή, στο Σπύλαιο των Καμαρών, στο Παλαίκαστρο, στις Μυκίνες, στη Σπάρτη, στην Περαχώρα, στη Θεσσαλία, στη Μακεδονία, στη Λέσβο, στην Κύπρο, στην Ιθάκη και στη Μεγαλόπολη (Αρκαδία). Περιλάμβανε επίσης τμήματα αφιερωμένα στα Ταξίδια και τις Μελέτες στην Ελλάδα και τη Μικρά Ασία, τους Γενοβέζους στην Ανατολική Μεσόγειο, τα Μοναστήρια στον Άθωνα, τη Βυζαντινή Μουσική, τη Βυζαντινή Αρχιτεκτονική και τις Διακοσμητικές Τέχνες, τα Ελληνικά Νησιωτικά Κεντήματα, τις Ειδικές Μελέτες Ελληνικής Κεραμικής και Γλυπτικής, την Αποκατάσταση Αρχαίων Μνημείων, τις Μελέτες Νεοελληνικής Ζωής, τα κτίρια της Σχολής και το προσωπικό.

Δεδομένου ότι τα αυθεντικά αρχαία αντικείμενα δεν μπορούσαν να μεταφερθούν στο Λονδίνο, στην έκθεση παρουσιάστηκαν αντίγραφα αρχαίων αντικειμένων, σύγχρονα εθνογραφικά τεχνουργήματα και ενδεικτικά πάνελ με πρωτότυπες υδατογραφίες, πολλά από τα οποία έγιναν από τον Émile Gilliéron και τον Piet de Jong, καθώς και φωτογραφίες. Η Συλλογή περιέχει τα σωζόμενα πάνελ με αυθεντικά έργα τέχνης από την Έκθεση του 1936.

TO BYZANTINE RESEARCH FUND ARCHIVE

To Byzantine Research Fund Archive (BRF) είναι μια μοναδική συλλογή από αρχιτεκτονικά σχέδια, φωτογραφίες και σημειωματάρια που δημιουργήθηκαν από τα τέλη του 19ου έως τα μέσα του 20ού αιώνα από μια μικρή ομάδα Βρετανών αρχιτεκτόνων εκπαιδευμένων στην παράδοση των Τεχνών και της Χειροτεχνίας (κίνημα Arts & Crafts), των οποίων οι μελέτες για το Βυζάντιο έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη του νεογοθικού και νεοβυζαντινού στιλ στη Βρετανία τα μετέπειτα χρόνια.

Η συλλογή περιέχει περισσότερα από 1.500 σχέδια και 1.000 φωτογραφίες, πολυάριθμα σημειωματάρια και εταιρικά αρχεία που σχετίζονται με το Byzantine Research and Publication Fund, τον αρχικό πυρήνα που δημιουργήθηκε το 1907 για να υποστηρίξει αυτό το έργο. Αν και το Byzantine Research and Publication Fund συνδέθηκε με τη Βρετανική Σχολή από τη στιγμή που ιδρύθηκε, μόλις το 1937 η Σχολή ανέλαβε τη διαχείρισή του. Το Αρχείο BRF περιέχει αρχεία βυζαντινών μνημείων στην Ελλάδα, την Τουρκία, την Ιταλία, την Εγγύς Ανατολή, την Αίγυπτο και την Κύπρο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η συλλογή περιέχει τη μοναδική καταγραφή ενός μνημείου πριν από την καταστροφή του στη σύγχρονη εποχή, με σημαντικότερο παράδειγμα τον ναό του Αγίου Δημητρίου στη Θεσσαλονίκη, που καταστράφηκε σχεδόν ολοσχερώς στη Μεγάλη Πυρκαγιά του 1917, λίγο μετά την καταγραφή του από έναν από τους αρχιτέκτονες του BRF, τον Walter Sykes George. Περιέχει επίσης προσωπικά αρχεία των ακόλουθων αρχιτεκτόνων: Robert Weir Schultz, Sidney Howard Barnsley, Walter Sykes George, William Harvey, Harold Swainson, Peter Gus Corbett και A.H.S (Peter) Megaw.